

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 60. Ecce hi sciunt quid dixerira ego. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

etiam in lege peritum & audies: Rabbi, tu es filius Dei, tu es Rex Israel. Incento-
ga Centurionem, Zachæum, laicum Principem Synagogæ, Lazarum re-
fufcitatum & mille alios, audies omnes ei cum Petro dicentes. Domine,
verba vita eterna habet, ad quem melius ibimus?

Profecto nos Christiani possumus exultare & gloriari in Magistro no-
stro, qui tam gloriose omnia sua dicta & facta adornavit, ut caprus, in
manibus hostium positus & coram invidis iudicibus tam gloriose pro-
tuerit dare rationem vitæ & dictorum, quo nulla præstantior data fuit ab
homine ullo. Deus Omnipotens, rex Regum & Dominus Dominan-
tium qui per Moysen famulum tuum ad gubernandum populum tuum
præpositos constituisti, tibi supplices preces effundimus ut nobis tales re-
ctores constituas qui populum tuum regant in vero iudicio, te cæta iustitia,
pace & tranquillitate, fidei tuæ conservatione stabilias, infusione misericor-
diæ tuæ fulcias, commissa ipsis regni gubernacula diutè moderantè
tenere concedas, ut omni perturbatione subacta liberis tibi membris
possint servire.

D. 60. Ecce hi sciunt quid dixerim ego, v. 11.

Viderat forte Iudam inum modo sectatorem Christi & connivam,
nunc Ducem impiæ manus æstantem in aula Pontificis, aliosque qui ipsam
sæpe sæpius concionantem audierant, & eius Prædicationes laudaverant,
hos digito quasi Pontifici monstravit & dixit. *Ecce hi sciunt quid docerim ego*
si mihi fidem non facis, crede saltem iis qui tibi adstant inimicis meis, hi
sciunt veraciter & per bene quid dixerim ego, quomodo laudaverim vitu-
tutum opera, vitia reprehenderim sine furore, & dolo, sine exceptione per-
sonarum omnibus ad cor locutus sum, & veraciter, si modo me audire de-
corde vero & sincero percipere verba mea, verba salutis & retinere, & se-
cundum illa vivere voluissent: Non enim ita timeo ac erubescio de doctri-
na mea, ut etiam Auditores maxime de hac audiri velim, adeo non timeo,
ut etiam ab adversariis tuta esse sciam quæ docui: Si autem malum est do-
cuisset, male agunt omnes legis interpretes: si vero male docui hoc ipsum
oportebat te, O Anna, non ex suspitione, & invidia iudicare, nec ex his, qui
ab alijs fando male aliquid intellexerunt, sed ex auditoribus ipsismet. Hac
est genuina via perveniendi ad cognitionem veri, ubi simul & illud obli-
vandum est, quod non dicit Dominus, interroga discipulos meos, aut ami-
cos, sed generaliter appellat ad Auditores quasi dicet nullum ex illis
nullum timeo. Dummodo non eos interroges qui absentes fuerunt & ab-

quæ distorſit ab aliis acceperunt, & ipſimet adhuc magis ad affectus ſuos audita cornaverunt.

Domine Ieſu gratias ago tibi pro hoc pulcherrimo documento, quo inſtruis nos indirectè, ut ſi velimus candidè cognoscere veritatem & bene iudicare de dictis vel factis aliorum, tunc non debeamus per tertiam & quartam aurem & ora piſcari, hoc enim modo poſſunt mediæ perſonæ corrumpere dicta & facta alicuius optimi hominis, ſed quod debeamus eos examinare, qui immediate & perſonaliter viderunt vel auſerunt, niſi forte res aliqua tam procul abſit a nobis in tempore præterito, ut immediatos teſtes habere non poſſimus: tunc enim oportet examinare an qui mediate tradiderunt cum his qui immediate tradunt de re vetuſta conſentienter per omnia teſtentur. Hoc enim eſt ſignum veracitatis, quoniam improprie poſſibile eſt ut mendaces conſentienter loquantur.

§. 61. *Hæc autem cum dixiſſet, unus aſſiſtens miniſtrorum dedit alapam*
Ieſu. v. 22.

Licet tanta modestia & tanta prudentia ac humilitate & reverentia erga eum qui fuiſſet olim Pontifex locutus fuerit Chriſtus, uti iam expendimus, illa tamen reſponſio uni ſurcifero, & paraſito aulico non placuit, qui ſciens quomodo Principes Iudæorum in communi eſſent affecti, nodum in ſcipſo quaſi vitæ, & neſcio quid effeminatum, molle & adulatorium à Chriſto requirere voluit, v. g. ut diceret ſanctiſſime Præſul, nobiliſſime &c. velit mihi eſſe propitiuſ & clemens. Si quo offendi veſtram Maieſtatem, ecce paratuſ ad emendandum adſto, vades dabo. Talia quædam phantaſmata videret iſte miniſter ſibi ex ſuo gento ſiſſiſſe, & à Chriſto exegiſſe & cum illa Chriſtus non exhiberet, animo ſe nimis in Domini ſui locum aſcendiſſe imò ſupra eum ſe extuliſſe, & ira impudenter alapam Chriſto dediſſe, quaſi velleſ dicere: O tu ſervum caput, Chriſte, & tu lenitate Anna, quouſque hæc parieris! ego utramque volo docere, quomodo oporteat agere non verbo ſed facto.

Domine mirabiles ſunt in hoc mundo homines, & mirabilis genus eorum, uti vel uno iſto ſurcifero clare agnoſco. Eſt miniſter & Dominum ſuum prævolando humiliat; ſumit zelum pro Domino ſuo & eum confundit, ſententia nulla à Domino ſuo eſt prolata, & iam ille exequitur, hominem nihil ad ſe pertinentem in dōmo aliena verberat. Bene imò optime reſpondentem non ſolum ineniat ſed & lædit ſed quid ego hunc hominem ac uſo, hodie ita paſſim homines faciunt. Involant in capita Pontificum
Cardi-